

Warszawa, dnia 9 marca 2018 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW

DD2.056.4.2017

Działając na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. z 2017 r. poz. 1123) w związku z przysłanym pocztą elektroniczną wystąpieniem z dnia 18 grudnia 2018 r. w sprawie „uregulowania sytuacji prawnej związanej z rozliczaniem podatku dochodowego od osób fizycznych w działalności gospodarczej na rynku kryptowalut, przez zmianę i uzupełnienie przepisów rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1037), szczególnie uznania wyciągów z internetowych giełd kryptowalut zawierających historię transakcji, wyciągów z rachunków bankowych zawierających historię transakcji, wyciągów z internetowych elektronicznych procesorów płatniczych zawierających historię transakcji, za dowody księgowe właściwie dokumentujące koszty zakupu kryptowalut, przychód ze sprzedaży kryptowalut i inne transakcje dokonane za pomocą kryptowalut typu FIAT, związane z działalnością zarobkową w internecie”, uprzejmie informuję.

Z treści petycji wynika, że postulowane zmiany w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 26 sierpnia 2003 r. (Dz. U. z 2017 r. poz. 728) w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów mają pozwalać na:

- 1) uznanie wyciągów z historią transakcji giełdowych z internetowej giełdy kryptowalut, jako dokumentów księgowych właściwie dokumentujących w podatkowej księdze przychodów i rozchodów przychody ze sprzedaży i wydatki na zakup kryptowalut, z kosztami prowizji na internetowej giełdzie kryptowalut,
- 2) uznanie wyciągów z historią transakcji giełdowych z internetowej giełdy kryptowalut, jako podstawy do tworzenia dokumentów wewnętrznych właściwie dokumentujących w podatkowej księdze przychodów i rozchodów przychody ze sprzedaży i wydatki na zakup kryptowalut, z kosztami prowizji na internetowej giełdzie kryptowalut,
- 3) uwzględnienie transakcji zakupu kryptowalut z kosztami prowizji wśród enumeratywnie wymienionych wydatków jako właściwie dokonywanych zapisami w podatkowej księdze przychodów i rozchodów na podstawie dokumentów wewnętrznych,
- 4) uznanie wyciągów z historią transakcji giełdowych z internetowej giełdy kryptowalut, wyciągów z rachunków bankowych zawierających historię transakcji, wyciągów z internetowych procesorów płatniczych zawierających historię transakcji, a także zrzutów ekranowych powyższych dokumentów za dowody księgowe właściwie dokumentujące koszty

zakupu kryptowalut, przychód ze sprzedaży kryptowalut i inne transakcje dokonane za pomocą kryptowalut i walut typu FIAT związane z działalnością zarobkową w internecie oraz uznanie powyższych wyciągów i zrzutów ekranowych jako podstawy do tworzenia dokumentów wewnętrznych właściwie dokumentujących transakcje dokonane za pomocą kryptowalut na internetowej giełdzie kryptowalut i w innych internetowych programach zarobkowych.

Ponadto w petycji postulowane jest wydanie przez Ministra Finansów oficjalnego stanowiska w zakresie rozliczenia podatku dochodowego za 2017 r. i lata następne, dotyczące obrotu handlowego i działalności gospodarczej na rynku kryptowalut, w szczególności sposobu właściwego dokumentowania w podatkowej księdze przychodów i rozchodów poniesionych kosztów na zakup kryptowalut z kosztami prowizji, wiążącego organy administracji skarbowej.

Petycja została złożona w interesie publicznym.

Zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r., poz. 200, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą PIT”, kosztami uzyskania przychodów są koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 23 ustawy PIT.

W powołanym przepisie ustawodawca nie wskazuje enumeratywnie, jakie wydatki mogą być uznane za koszty uzyskania przychodu. Możliwość zaliczenia konkretnego wydatku do kategorii kosztów uzyskania przychodów uzależniona została od istnienia związku przyczynowo-skutkowego. To znaczy poniesienie wydatku ma lub może mieć wpływ na powstanie lub zwiększenie przychodów, bądź funkcjonowanie źródła przychodów. Z tego względu każdy wydatek poniesiony przez podatnika powinien podlegać analizie w celu dokonania jego kwalifikacji prawnej. Wyjątkiem jest jedynie sytuacja, gdy ustawa wyraźnie wyłącza możliwość zaliczenia poniesionego wydatku do kosztów podatkowych. W pozostałych przypadkach należy natomiast zbadać istnienie związku przyczynowego pomiędzy poniesieniem kosztu, a powstaniem przychodu (lub realną szansą powstania przychodów podatkowych), bądź też zachowaniem albo zabezpieczeniem źródła ich uzyskiwania.

Kosztami uzyskania przychodów są zatem wszelkie wydatki, które łącznie spełniają następujące warunki:

- 1) zostały faktycznie poniesione w celu osiągnięcia przychodu lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodu, tzn. pozostają w związku przyczynowo-skutkowym z osiąganymi przychodami,
- 2) nie zostały wymienione w art. 23 ustawy PIT, zawierającym katalog wydatków nieuznawanych za koszty uzyskania przychodów,
- 3) są odpowiednio udokumentowane.

W przypadku źródła przychodów określonego w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy PIT jakim jest pozarolnicza działalność gospodarcza należy przyjąć, że kosztami uzyskania przychodów są wszelkie racjonalnie i gospodarczo uzasadnione udokumentowane wydatki związane z prowadzoną działalnością gospodarczą, których celem jest osiągnięcie, zabezpieczenie i zachowanie źródła przychodów.

Przy czym, sposób dokumentowania dla celów podatkowych uzyskiwanych przychodów i ponoszonych kosztów uzależniony jest od rodzaju prowadzonych przez podatnika ksiąg podatkowych.

Zgodnie z art. 22 ust. 6b ustawy PIT dzień poniesienia kosztu uzyskania przychodów w przypadku podatników, o których mowa w ust. 6 tego artykułu, tj. prowadzących podatkową księgę przychodów i rozchodów, z zastrzeżeniem art. 22 ust. 5e, 6ba, 6bb i 7b ustawy PIT, uważa się dzień wystawienia faktury (rachunku) lub innego dowodu stanowiącego podstawę do zaksięgowania (ujęcia) kosztu.

Na podstawie art. 24a ust. 1 ustawy PIT, osoby fizyczne, spółki cywilne osób fizycznych, spółki jawne osób fizycznych oraz spółki partnerskie wykonujące działalność gospodarczą, są obowiązane prowadzić podatkową księgę przychodów i rozchodów albo księgi rachunkowe, zgodnie z odrębnymi przepisami w sposób zapewniający ustalenie dochodu (straty), podstawy opodatkowania i wysokości należnego podatku za rok podatkowy, w tym za okres sprawozdawczy, a także uwzględniać w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych informacje niezbędne do obliczania wysokości odpisów amortyzacyjnych.

Sposób prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów określa rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów (Dz. U. z 2017 r., poz. 728).

Zgodnie z „Objaśnieniami do podatkowej księgi przychodów i rozchodów” zawartymi w Załączniku nr 1 do ww. rozporządzenia, do wpisywania przychodów ze sprzedaży wyrobów (towarów handlowych) i sprzedaży usług przeznaczona jest kolumna 7. Natomiast do wpisywania zakupu materiałów oraz towarów handlowych według cen zakupu przeznaczona jest kolumna 10.

W przypadku podatników prowadzących podatkową księgę przychodów i rozchodów, przepisy rozporządzenia w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów w § 17 ust. 1 wskazują, że zakup materiałów podstawowych oraz towarów handlowych musi być wpisany do księgi (do kol. 10), z zastrzeżeniem § 30, niezwłocznie po ich otrzymaniu, najpóźniej przed przekazaniem do magazynu, przerobu lub sprzedaży. Z kolei w myśl § 19 ust. 1 ww. rozporządzenia, zapisy w księdze dotyczące przychodów ze sprzedaży wyrobów, towarów handlowych i usług są dokonywane (w kol. 7) na podstawie wystawionych faktur, a w przypadku sprzedaży nieudokumentowanej fakturami – na podstawie wystawionego na koniec dnia dowodu wewnętrznego, w którym w jednej kwocie wykazana jest wartość tych przychodów za dany dzień, o ile nie jest prowadzona ewidencja sprzedaży lub ewidencja przy zastosowaniu kas rejestrujących. Zapisów, o których mowa w ust. 1, dokonuje się jeden raz dziennie po zakończeniu dnia, nie później niż przed rozpoczęciem działalności w dniu następnym, z zastrzeżeniem § 20 ust. 2 i 3 oraz § 30 (§ 19 ust. 2 ww. rozporządzenia).

Zatem, gdy przedmiotem działalności jest handel kryptowalutą, podatnik po stronie przychodów i kosztów uzyskania przychodów, stosuje takie zasady ich ujmowania jakie obowiązują w przypadku towarów handlowych.

W przypadku gdy działalność gospodarcza polega na handlu kryptowalutą na giełdzie internetowej problem polega na istnieniu dokumentów stanowiących podstawę do księgowania kosztów uzyskania przychodów i przychodów (dowodów księgowych). Rozporządzenie w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów w §12 ust. 3 zawiera katalog dokumentów stanowiących dowody księgowe. Zgodnie zatem § 12 ust. 3 rozporządzenia w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów, podstawą zapisów w księdze są dowody księgowe, którymi są: faktury, faktury VAT RR, rachunki oraz dokumenty celne, zwane dalej „fakturami”, wystawione zgodnie z odrębnymi przepisami, oraz dokumenty

określające zmniejszenie kosztów uzyskania przychodów lub zwiększenie przychodów na podstawie art. 22p ustawy PIT, zawierające co najmniej:

- a) datę wystawienia dokumentu oraz miesiąc, w którym dokonuje się zmniejszenia kosztów uzyskania przychodów lub zwiększenia przychodów,
 - b) wskazanie faktury, a jeżeli nie istniał obowiązek wystawienia faktury, wskazanie umowy albo innego dokumentu, stanowiących podstawę do zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kosztów związanych z płatnościami dotyczącymi transakcji określonych w art. 22 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1829, 1948, 1997 i 2255 oraz z 2017 r., poz. 460) dokonanych bez pośrednictwa rachunku płatniczego,
 - c) wskazanie kwoty, o którą podatnik zmniejsza koszty uzyskania przychodów lub zwiększa przychody,
 - d) podpis osoby sporządzającej dokument, lub
2. inne dowody, wymienione w § 13 i 14, stwierdzające fakt dokonania operacji gospodarczej zgodnie z jej rzeczywistym przebiegiem i zawierające co najmniej:
- a) wiarygodne określenie wystawcy lub wskazanie stron (nazwę i adresy) uczestniczących w operacji gospodarczej, której dowód dotyczy,
 - b) datę wystawienia dowodu oraz datę lub okres dokonania operacji gospodarczej, której dowód dotyczy, z tym że jeżeli data dokonania operacji gospodarczej odpowiada dacie wystawienia dowodu, wystarcza podanie jednej daty,
 - c) przedmiot operacji gospodarczej i jego wartość oraz ilościowe określenie, jeżeli przedmiot operacji jest wymierny w jednostkach naturalnych,
 - d) podpisy osób uprawnionych do prawidłowego udokumentowania operacji gospodarczych

– oznaczone numerem lub w inny sposób umożliwiający powiązanie dowodu z zapisami księgowymi dokonanymi na jego podstawie.

Dowód księgowy powinien być sporządzony w języku polskim. Treść dowodu musi być pełna i zrozumiała. Dopuszczalne jest stosowanie skrótów ogólnie przyjętych. Jeżeli w dowodzie podane jest wartościowe określenie operacji gospodarczej tylko w walucie obcej, podatnik posiadający ten dowód jest obowiązany przeliczyć walutę obcą na złote, po obowiązującym w dniu dokonania operacji kursie, zgodnie z zasadami określonymi w ustawie o podatku dochodowym. Wynik przeliczenia należy zamieścić w wolnych polach dowodu lub w załączniku do dowodu sporządzonego w walucie obcej (§ 12 ust. 4 ww. rozporządzenia).

Natomiast § 13 ww. rozporządzenia stanowi, że za dowody księgowe uważa się również:

- 1) dzienne zestawienia dowodów (faktur dotyczących sprzedaży) sporządzone do zaksięgowania ich zbiorczym zapisem;
- 2) noty księgowe, sporządzone w celu skorygowania zapisu dotyczącego operacji gospodarczej, wynikającej z dowodu obcego lub własnego, otrzymane od kontrahenta podatnika lub przekazane kontrahentowi;
- 3) dowody przesunięć;
- 4) dowody opłat pocztowych i bankowych;

- 5) inne dowody opłat, w tym dokonywanych na podstawie książeczek opłat, oraz dokumenty zawierające dane, o których mowa w § 12 ust. 3 pkt 2 ww. rozporządzenia.

Ponadto, zgodnie z § 14 ww. rozporządzenia, na udokumentowanie zapisów w księdze, dotyczących niektórych kosztów (wydatków) mogą być sporządzone dokumenty zaopatrzone w datę i podpisy osób, które bezpośrednio dokonały wydatków (dowody wewnętrzne), określające przy zakupie – nazwę towaru oraz ilość, cenę jednostkową i wartość, a w innych przypadkach – przedmiot operacji gospodarczych i wysokość kosztu (wydatku) ograniczając jednak tę możliwość do enumeratywnie wskazanych wydatków.

W myśl § 14 ust. 2 ww. rozporządzenia, dowodami wewnętrznymi można udokumentować jedynie:

- 1) zakup, bezpośrednio od krajowego producenta lub hodowcy, produktów roślinnych i zwierzęcych, nieprzerobionych sposobem przemysłowym lub przerobionych sposobem przemysłowym, jeżeli przerób polega na kiszeniu produktów roślinnych lub przetwórstwie mleka albo na uboju zwierząt rzeźnych i obróbce poubojowej tych zwierząt;
- 2) zakup od ludności, sklasyfikowanych w Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU), surowców roślin zielarskich i ziół dziko rosnących leśnych, jagód, owoców leśnych i grzybów leśnych (PKWiU ex 02.30.40.0);
- 3) wartość produktów roślinnych i zwierzęcych pochodzących z własnej uprawy lub hodowli prowadzonej przez podatnika;
- 4) zakup w jednostkach handlu detalicznego materiałów pomocniczych;
- 5) koszty diet i innych należności za czas podróży służbowej pracowników oraz wartość diet z tytułu podróży służbowych osób prowadzących działalność gospodarczą i osób z nimi współpracujących;
- 6) zakup od ludności odpadów poużytkowych, stanowiących surowce wtórne, z wyłączeniem zakupu (skupu) metali nieżelaznych oraz przeznaczonych na złom samochodów i ich części składowych;
- 7) wydatki związane z opłatami za czynsz, energię elektryczną, telefon, wodę, gaz i centralne ogrzewanie, w części przypadającej na działalność gospodarczą; podstawą do sporządzenia tego dowodu jest dokument obejmujący całość opłat na te cele;
- 8) opłaty sądowe i notarialne;
- 9) opłatę skarbową uiszczaną znakami tej opłaty do dnia 31 grudnia 2008 r.;
- 10) wydatki związane z parkowaniem samochodu w sytuacji, gdy są one poparte dokumentami niezawierającymi danych, o których mowa w § 12 ust. 3 pkt 2 ww. rozporządzenia – w tym przypadku podstawą wystawienia dowodu wewnętrznego jest bilet z parkometru, kupon, bilet jednorazowy załączony do sporządzonego dowodu.

Podatnik prowadzący podatkową księgę przychodów i rozchodów powinien dokonywać księgowania przychodów i kosztów uzyskania przychodów zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu Ministra Finansów w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów, tylko na podstawie dowodów księgowych wskazanych w tym rozporządzeniu.

W związku z powyższym, należy stwierdzić, że w oparciu o obowiązujące przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów, w przypadku gdy podatnik nie posiada dokumentu, który

stanowi dowód księgowy określony w § 12 – 14 ww. rozporządzenia – brak jest podstaw do zaksięgowania w podatkowej księdze przychodów i rozchodów uzyskanego przychodu ze sprzedaży towarów handlowych (w tym przypadku kryptowalut) i poniesionego przez podatnika wydatku na zakup ich zakup w kosztach uzyskania przychodów.

Podkreślić należy, że wprowadzenie możliwości ewidencjonowania zdarzeń gospodarczych mających wpływ na podstawie prowadzonej podatkowej księgi przychodów i rozchodów ma na celu uproszczenie ustalania dochodu (straty) z działalności gospodarczej dla celów podatku dochodowego od osób fizycznych. Uproszczenie ewidencji –w porównaniu z prowadzeniem jej na podstawie ksiąg rachunkowych – skutkuje także ograniczeniem katalogu dowodów księgowych na podstawie, których dokonywane są zapisy w tej księdze, ograniczając do dokumentów lub przypadków, w których zapiane w księdze przychodów i rozchodów wartości są łatwe do zweryfikowania, w przypadku jakichkolwiek wątpliwości.

Stąd też podatnicy podejmujący działalność w zakresie handlu kryptowalutami powinni liczyć się z takim stanem prawnym i wynikającymi z tego problemami w zakresie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów. Wydawanie przez Ministra Finansów interpretacji przepisów pozwalających na ujmowanie w podatkowej księdze przychodów i rozchodów przychodów ze sprzedaży i kosztów nabycia towarów handlowych (kryptowalut), w oparciu o dowody inne niż wymienione w §13-14 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów, stanowiłoby naruszenie prawa.

Odnosząc się zatem do postulatu zmian w podatkowej księdze przychodów i rozchodów, pozwalających uznać wydruki transakcji z giełdy kryptowalut za dowody księgowe lub będących podstawą do sporządzenia dowodów wewnętrznych na podstawie których można dokonywać zapisów przychodów i wydatków w podatkowej księdze przychodów i rozchodów, stwierdzić należy, iż zmiana taka byłaby zbyt daleko idąca. Wobec dużej dynamiki rozwoju kryptowalut oraz całego systemu, którego są elementem, a także ze względu na funkcjonowanie tego systemu głównie w sieci internetowej – istnieje duże ryzyko niepewności co do rzetelności dokumentów na podstawie których dokonywane były zapisy w księdze i w konsekwencji ustalany dochód do opodatkowania lub strata. Na dokumentach takich nie byłoby potwierdzenia przez konkretny podmiot wykazanych operacji gospodarczych, za rzetelność których ten podmiot ponosiłby odpowiedzialność. Stan taki może doprowadzić do ewidencjonowania w podatkowej księdze przychodów i rozchodów zdarzeń gospodarczych, które nie miały nigdy miejsca, a których organy podatkowe nie będą mogły zweryfikować. Prowadzić to może do łatwej optymalizacji podatkowej, a ponadto legalizacji środków pieniężnych faktycznie pochodzących z innych nieujawnionych źródeł w tym również z działalności sprzecznej z prawem.

Należy zwrócić uwagę na specyfikę kryptowalut. Zarówno same kryptowaluty, jak i cały system, nie posiadają uregulowania w przepisach prawa. Nie mają one żadnego centralnego organu ani jakiegokolwiek instytucji sprawującej nad nimi nadzór. Na gruncie polskiego prawa kryptowalut nie można traktować na równi z prawnym środkiem płatniczym, bowiem nie funkcjonują one jako instrument rynku pieniężnego w rozumieniu odrębnych przepisów. Kryptowaluty nie są pieniądzem elektronicznym, nie mieszczą się w zakresie ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r., poz. 2003, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1768, z późn. zm.). W świetle obowiązujących przepisów prawa kryptowaluty nie są w Polsce uznawane, jako prawny środek płatniczy. Nie są również stosowane w rozliczeniach międzynarodowych w sensie

prawnym, ponieważ nie posługują się nimi żadne instytucje publiczne. Nie funkcjonują jako instrument rynku pieniężnego w rozumieniu odrębnych przepisów. W konsekwencji, w zakresie zagadnień dotyczących obrotu kryptowalutami nie można automatycznie stosować rozwiązań, jakie mają zastosowanie do tzw. waluty tradycyjnej.

Ministerstwo Finansów dostrzega poruszone przez Pana problemy, jednak regulacje podatkowe muszą następować w ramach kompleksowego uregulowania w polskim systemie prawnym obrotu kryptowalutami, które wobec rozwoju tego systemu będzie musiało nastąpić.

Brak możliwości ewidencjonowania operacji związanych z obrotem kryptowalutami na giełdzie internetowej w podatkowej księdze przychodów i rozchodów, nie oznacza, że podatnik wykonujący działalność gospodarczą polegającą na kupnie i sprzedaży kryptowalut na giełdzie internetowej nie ma możliwości dokumentowania przychodów i kosztów tej działalności. Przepisy ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2017 r. poz. 2342 i 2201 oraz z 2018 r. poz. 62) nie zawierają katalogu dokumentów księgowych, które mogą stanowić podstawę zapisów w księgach rachunkowych. Zgodnie z art. 20 ust. 1 ww. ustawy, jednostki stosujące przepisy ustawy o rachunkowości zobowiązane są wprowadzić do ksiąg rachunkowych okresu sprawozdawczego, w postaci zapisu, każde zdarzenie, które nastąpiło w danym okresie sprawozdawczym. Podstawą tych zapisów są dowody księgowe (źródłowe) stwierdzające dokonanie operacji gospodarczej, w tym dowody zewnętrzne obce – otrzymane od kontrahentów oraz zewnętrzne własne – przekazywane w oryginale kontrahentom (art. 20 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o rachunkowości). Podstawowe elementy jakie powinien posiadać dowód księgowy określone są w art. 21 ust. 1 ustawy o rachunkowości.

Stosownie do przepisów art. 22 ust. 1–3 ustawy o rachunkowości, dowody księgowe powinny być rzetelne, to jest zgodne z rzeczywistym przebiegiem operacji gospodarczej, którą dokumentują, kompletne, zawierające co najmniej dane określone w art. 21, oraz wolne od błędów rachunkowych.

Chociaż nabywanie i sprzedaż kryptowalut na giełdzie internetowej ma charakter anonimowy (nie znana jest tożsamość kontrahenta), jednak dokonuje się za pośrednictwem wyspecjalizowanych podmiotów. W takim przypadku kontrahentem w tych transakcjach jest giełda kryptowalut. Zatem wyciągi bankowe potwierdzające transakcje zakupu lub sprzedaży kryptowaluty wraz z załączonym wydrukiem z dokonanej transakcji z giełdowego profilu jednostki uzupełnionym o podpis osoby, która w imieniu jednostki dokonała tej transakcji mogą być uznane za dowód księgowy.

Z upoważnienia Ministra Finansów
Maciej Żukowski

Dyrektor Departamentu Podatków Dochodowych
w Ministerstwie Finansów

